

บทที่ 2

กรอบแนวคิดเพื่อการออกแบบสถาปัตยกรรม

2.1 หลักการออกแบบ (Design Principle)

หลักการออกแบบ (Design Principle) เป็นแนวทางการพัฒนาการบริการของรัฐผ่านระบบดิจิทัล เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐนำไปใช้เป็นกรอบในการปฏิบัติ ประกอบด้วย 8 หลักการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 2.1-1 หลักการออกแบบ (Design Principle)

(1) การใช้ข้อมูลร่วมกัน (Data Sharing) สนับสนุนให้เกิดการใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานรัฐ เพื่อลดเอกสารแนบ โดยดำเนินการผ่านโครงสร้างพื้นฐานของการใช้ข้อมูลร่วมกัน ปัจจุบันสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลได้มีการพัฒนากรอบแนวทางขึ้นมาเพื่อสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ มาตรฐานข้อมูล (Data Standard) แนวทางการสร้าง API (API Guidance) และข้อตกลงการใช้เทมเพลตข้อมูลร่วมกัน (Template Data Sharing Agreement) ซึ่งจะช่วยลดอุปสรรคทางเทคนิคด้านความแตกต่างของระบบ รูปแบบการจัดเก็บ รวมถึงคุณภาพของข้อมูล อีกทั้งต้องกำหนดแนวทางการใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานให้ชัดเจน เพื่อลดความสับสนในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 โดยระบุให้ชัดเจนว่าข้อมูลใดถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลที่สามารถเปิดเผยใช้ร่วมกันได้ภายใต้หลักการของธรรมาภิบาลข้อมูล ที่สนับสนุนการทำงานระหว่างหน่วยงานบนแพลตฟอร์มกลางเดียวกัน

(2) สร้างธรรมาภิบาลและการทำงานร่วมกัน (Governance and Cooperation on Digital Transformation) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลได้จัดทำโครงการต้นแบบ (Engagement Project) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างโอเพนซอร์สเครื่องมือดิจิทัล (Digital Tools Open Source) หรือโครงสร้างพื้นฐานร่วม ให้หน่วยงานอื่น สามารถนำโอเพนซอร์สเครื่องมือดิจิทัลไปใช้พัฒนางานบริการภาครัฐของหน่วยงานตนเอง แล้วจึงนำระบบงานบริการของแต่ละหน่วยงานมาเชื่อมต่อกันในภายหลังโดยไม่จำเป็นต้องสร้าง single website domain ขึ้นมาก่อน ซึ่งช่วยประหยัดต้นทุนการพัฒนาบริการของรัฐและก่อให้เกิดมาตรฐานของระบบบริการ อีกทั้งยังกระตุ้นให้หน่วยงานเกิดความรู้สึกร่วมในการเป็นเจ้าของ (Sense of Ownership) และร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศ

(3) พัฒนาบริการสาธารณะด้วยช่องทางดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบและมีประสิทธิภาพ (Digital by Default) โดยการพัฒนาศูนย์บริการดิจิทัลตั้งแต่กระบวนการต้นทางให้สะดวกและใช้งานง่ายสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม โดยไม่ทอดทิ้งผู้ที่ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการ หรือผู้ที่ไม่สามารถใช้งานได้ด้วยตนเองเพื่อให้ช่องทางดิจิทัลกลายเป็นช่องทางหลักในการรับบริการและทำธุรกรรมกับภาครัฐผ่านการออกแบบบริการที่สามารถทำงานร่วมกันได้ และสนับสนุนการให้บริการที่ครอบคลุมและหลากหลายมากขึ้น การพิจารณาอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต รับจดทะเบียน รับจดทะเบียน รับจดทะเบียน รวมถึง จัดให้มีระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล (Digital ID) ทั้งจากผู้ให้บริการที่ได้มาตรฐานและความปลอดภัยสูง เป็นต้น

(4) หลักการครั้งเดียว (Once Only Principle) ประชาชนและภาคธุรกิจต้องสามารถเข้าถึงบริการดิจิทัลภาครัฐทั้งกระบวนการได้อย่างครบวงจร โดยการให้ข้อมูลกับภาครัฐเพียงครั้งเดียว ซึ่ง

จะเกิดขึ้นได้ผ่านการบูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อลดการขอข้อมูลที่ซ้ำซ้อน และลดภาระที่เกิดขึ้นกับประชาชนในการให้ข้อมูลกับภาครัฐเพียงครั้งเดียว โดยอาศัยพื้นฐานสำคัญคือการจัดทำธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance) ตามประกาศคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ที่เป็นจุดเริ่มต้นให้หน่วยงานจัดทำข้อมูลขององค์กรให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชน พร้อมทั้งสามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และทันกาล

(5) สามารถปฏิบัติการร่วมกันได้ (Interoperability) บริการดิจิทัลของรัฐที่มีความเกี่ยวข้องกัน ต้องได้รับการออกแบบให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น ทั้งระหว่างหน่วยงานและระหว่างหน่วยงานกับประชาชน ตัวอย่างเช่น ผ่านแพลตฟอร์ม ระบบ โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล หรือเครื่องมือกลางสำหรับใช้ในกระบวนการสำคัญ (Microservices) เช่น การเชื่อมโยงข้อมูลผ่านศูนย์กลางแลกเปลี่ยนข้อมูล (GDX) การตรวจสอบและยืนยันตัวตนด้วยระบบ Digital ID การชำระภาษีผ่าน e-Payment การจัดเก็บข้อมูลบนระบบคลาวด์กลางภาครัฐ หรือ Government Data Center and Cloud service (GDCC) เพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและการเปิดโอกาสให้สามารถทำงานร่วมกับภาคเอกชนได้ด้วย

(6) เปิดกว้างและโปร่งใส (Open and Transparent) หน่วยงานภาครัฐต้องมีการแบ่งปันข้อมูลระหว่างกัน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐโดยไม่ต้องร้องขอ และไม่มีค่าใช้จ่าย ซึ่งประชาชนและภาคธุรกิจสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย และเป็นรูปแบบข้อมูลเปิดที่สามารถนำไปใช้ได้สะดวกบนฐานของข้อมูลเปิดที่อ่านได้ด้วยเครื่อง (Machine Readable) ผ่านศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐ (Data.go.th) ที่เป็นเสมือนศูนย์กลางการให้บริการข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐ รวมถึงหน่วยงานภาครัฐควรร่วมมือกับประชาชนและภาคธุรกิจเพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในการออกแบบบริการของรัฐที่จะช่วยสร้างความโปร่งใสและตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐ ตลอดจนสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

(7) ทักษะดิจิทัลของบุคลากรภาครัฐ (Digital Skill) มุ่งขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัลของหน่วยงาน โดยการปรับปรุงขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบ (Role Description) สำหรับตำแหน่งด้านดิจิทัลให้ชัดเจน กำหนดเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ (Career Path) ของตำแหน่งงานด้านดิจิทัล และการพัฒนาทักษะดิจิทัลร่วมกับภาคเอกชนโดยอาศัยการอบรมจากหลักสูตรและสถาบันของรัฐที่ได้มาตรฐาน ทั้งการจัดอบรมผ่านระบบออนไลน์และออฟไลน์ ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานมีบุคลากรที่มีทักษะดิจิทัลในตำแหน่งและวิชาชีพที่หลากหลายมากขึ้น แก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านดิจิทัล

อีกทั้งควรพัฒนาทักษะดิจิทัลของเจ้าหน้าที่รัฐไปสู่ระดับพื้นที่อย่างทั่วถึง เพื่อกระจายการให้บริการดิจิทัลของรัฐได้อย่างครอบคลุม

(8) ขยายขีดความสามารถการให้บริการดิจิทัลของรัฐให้สามารถใช้งานได้ในระยะยาว (Scale-up Public Services) ในช่วงสถานการณ์ โควิด-19 มีบริการดิจิทัลของรัฐ จำนวนมากเกิดขึ้น และมีปริมาณผู้ใช้งานสูง จึงควรพัฒนาบริการดิจิทัลดังกล่าว ทั้งในด้านการพัฒนาเส้นทางการให้บริการ (Journey) และโครงสร้างพื้นฐานสำหรับรองรับการให้บริการที่จะขยายตัวต่อไป ทั้งในเชิงประสิทธิภาพและความมั่นคงปลอดภัย อีกทั้งประเด็นด้านกฎหมาย กฎระเบียบที่ต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับบริบทการทำงานเชิงดิจิทัลผ่านการประเมินความเหมาะสมของกฎหมาย เพื่อเพิ่มความไว้วางใจและความคล่องตัวในการบริหารงานและการให้บริการในระยะยาว

2.2 แนวทางการให้บริการ (Operation Model)

การให้บริการประชาชนหรือธุรกิจในแต่ละเรื่องอาจมีรูปแบบการดำเนินการที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับหน่วยงานเจ้าของบริการนั้น การเลือกรูปแบบการให้บริการหรือ Service Operation Model ที่เหมาะสมจะช่วยให้ประชาชนหรือธุรกิจได้รับความสะดวกและประสบการณ์ที่ดี บริการประเภทเดียวกันอาจมีหน่วยงานให้บริการได้หลายหน่วยงาน เช่น หน่วยงานส่วนกลาง หน่วยงานส่วนภูมิภาค หน่วยงานส่วนท้องถิ่น บริการบางประเภทควรต้องให้ประชาชนและธุรกิจได้รับประสบการณ์เหมือนกัน ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตาม ส่วนบริการบางประเภทอาจแตกต่างกันได้ขึ้นอยู่กับลักษณะของบริการ ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์หรือ บริบทอื่น ๆ ก็ได้

สำหรับบริการบางประเภท หน่วยงานผู้ให้บริการอาจมีแนวทางการให้บริการ (Operation Model) ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ หรืออาจมีแนวทางการให้บริการที่เหมือนกันไม่ว่าจะมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์อยู่ที่ใด นอกจากนี้ การให้บริการบางเรื่องมีความจำเป็นต้องใช้การติดต่อสื่อสารและใช้เอกสารและข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานย่อยภายในมาก หรือน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะของการให้บริการนั้นและรูปแบบของการให้บริการ ในบางบริการจำเป็นต้องติดต่อรับส่งข้อมูลและเอกสารกับหน่วยงานภายนอก

สองปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพ ประสิทธิภาพ และประสบการณ์ของประชาชนและธุรกิจ ได้แก่ 1) การผสมผสานบูรณาการกระบวนการให้บริการ (Service Process Integration) และ 2) การกำหนดมาตรฐานกระบวนการให้บริการ (Service Process Standardization) บางบริการจำเป็นต้องมีการประสานข้ามหน่วยงานมาก (High Integration) บางบริการก็น้อย (Low Integration) บางบริการจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานวิธีการให้บริการที่เหมือนกัน (High

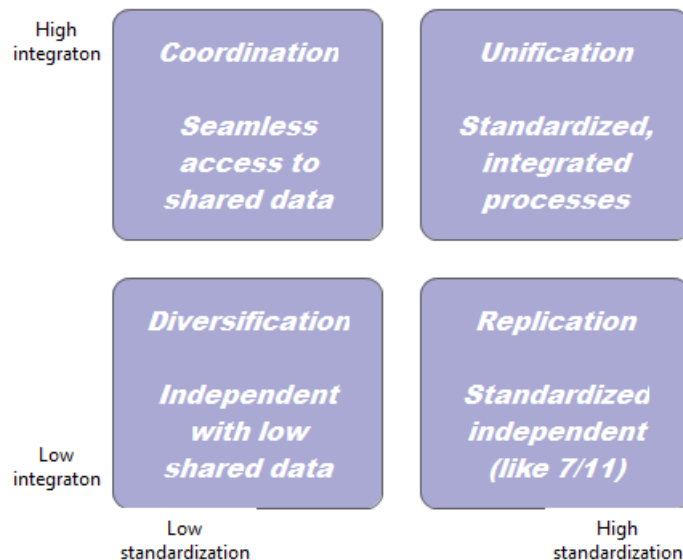
Standardization) บางบริการอาจไม่จำเป็น (Low Standardization) การปรับแต่งสองปัจจัยนี้ให้เหมาะสมกับบริบทของหน่วยงานให้บริการ ทำให้สามารถแบ่งโมเดลการให้บริการออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

- (1) Unification (High Integration, High Standardization) การมีกระบวนการร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว
- (2) Coordination (High Integration, Low Standardization) การพึ่งพาระหว่างกัน
- (3) Diversification (Low Integration, Low Standardization) การมีความเฉพาะตัว
- (4) Replication (Low Integration, High Standardization) การมีมาตรฐานที่ชัดเจนและเฉพาะตัว

การเลือกจะใช้แนวทางในการให้บริการ (Operation Model) แบบใดนั้น ให้พิจารณาจากคำถามต่อไปนี้

- ความสำเร็จของการให้บริการนั้น จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจากหน่วยงานอื่นหรือไม่ ต้องใช้ข้อมูลอะไรบ้าง พิจารณาคูณภาพข้อมูลนั้น เช่น ความถูกต้อง ความพร้อมใช้ ความเป็นปัจจุบัน ทันกาล หากจำเป็นมาก จะเป็น High Integration และหากจำเป็นน้อย จะเป็น Low Integration
- หน่วยงานจะได้ประโยชน์อะไร มากเพียงใด หากทุกหน่วยงานเจ้าของข้อมูลที่ทำเป็น
นี้
ใช้วิธีการมาตรฐานเดียวกัน หากได้ประโยชน์มาก จะเป็น High Standardization และหากได้ประโยชน์น้อย จะเป็น Low Standardization

รูปที่ 2.2-1 Service Operation Model

2.2.1 Unification

แนวทางของโมเดลนี้ให้ความสำคัญกับทั้งการประสานเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน (High Integration) และการกำหนดมาตรฐานกระบวนการให้บริการ (High Standardization) ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ (Customer Experiences) ผ่านการประสานร่วมมือกันให้บริการ ให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลการให้บริการร่วมกัน (Shared Transaction Data) และให้ความสำคัญกับมาตรฐานกระบวนการให้บริการทำให้ง่ายต่อการกำกับและควบคุมคุณภาพของบริการ

2.2.2 Coordination

แนวทางของโมเดลนี้ จำเป็นต้องพึ่งพาการใช้ข้อมูลร่วมกันอย่างใกล้ชิด จำเป็นต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ใช้ร่วมกัน (Shared Data) หน่วยงานมักมีลูกค้าหรือผู้ใช้บริการกลุ่มเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการให้บริการแบบบูรณาการหรือแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จหรือ One Stop Service กระบวนการให้บริการมีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกัน ให้ความสำคัญกับการสื่อสารภายในองค์กรไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ของตนเองหรือหน่วยงาน ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ของผู้รับบริการ (Customer Experiences) ไม่จำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรฐานมากนัก กล่าวคือ High Integration - Low Standardization

2.2.3 Diversification

แนวทางโมเดลนี้ พึ่งพาบริการของส่วนกลางไม่มากนัก มีพันธกิจที่ค่อนข้างจำเพาะ มีภารกิจที่เป็นแกนกลางแตกต่างจากหน่วยงานอื่น มีความเกี่ยวข้องหรือพึ่งพาหน่วยงานอื่นไม่มาก

นัก ไม่มีความจำเป็นต้องการกำหนดมาตรฐานวิธีปฏิบัติหรือมาตรฐานข้อมูลมากนัก สามารถใช้ระบบดิจิทัลขั้นพื้นฐานโดยไม่ต้องพัฒนาระบบเฉพาะเพื่อรองรับการให้บริการ กล่าวคือ Low Integration - Low Standardization

2.2.4 Replication

แนวทางโมเดลนี้ เน้นการกำหนดมาตรฐานกระบวนการให้บริการ แต่ไม่จำเป็นต้องมีการประสานกันในลักษณะเชื่อมโยงมากนัก หน่วยงานทำงานให้บริการได้อย่างอิสระแต่มีมาตรฐานสูง ให้ความสำคัญกับการทำงานที่มีขั้นตอนมาตรฐาน ทำให้ไม่ว่าให้ใครทำ จะได้ผลลัพธ์เหมือนกัน กล่าวคือ Low Integration - High Standardization

2.3 สรุปแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรม

2.3.1 ข้อเสนอแนวทางการให้บริการที่ควรเป็น (Service Operation Model)

ในการให้บริการแก่ประชาชนหรือภาคธุรกิจในแต่ละเรื่องอาจมีรูปแบบการดำเนินการที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับหน่วยงานเจ้าของบริการนั้น ในส่วนของรูปแบบการให้บริการหรือ Service Operation Model การเลือกใช้รูปแบบการให้บริการที่เหมาะสมจะช่วยให้ประชาชนหรือธุรกิจได้รับความสะดวกและประสบการณ์ที่ดี

รูปที่ 2.3.1-1 แนวทางการให้บริการที่ควรเป็น

ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพ ประสิทธิภาพ และประสบการณ์ของประชาชนและธุรกิจ ได้แก่

- (1) การผสมผสานบูรณาการกระบวนการให้บริการ (Service Process Integration)
- (2) การกำหนดมาตรฐานกระบวนการให้บริการ (Service Process Standardization)

บริการบางประเภทจำเป็นต้องมีการประสานข้อมูลหรือการทำงานข้ามหน่วยงานมาก (High Integration) บางบริการมีการประสานข้อมูลหรือการทำงานข้ามหน่วยงานน้อย (Low Integration) บางบริการจำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรฐานวิธีการให้บริการที่เหมือนกัน (High Standardization) บางบริการอาจไม่จำเป็น (Low Standardization) การปรับแต่งสองปัจจัยนี้ให้เหมาะสมกับบริบทของหน่วยงานให้บริการ ทำให้สามารถแบ่งโมเดลการให้บริการออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

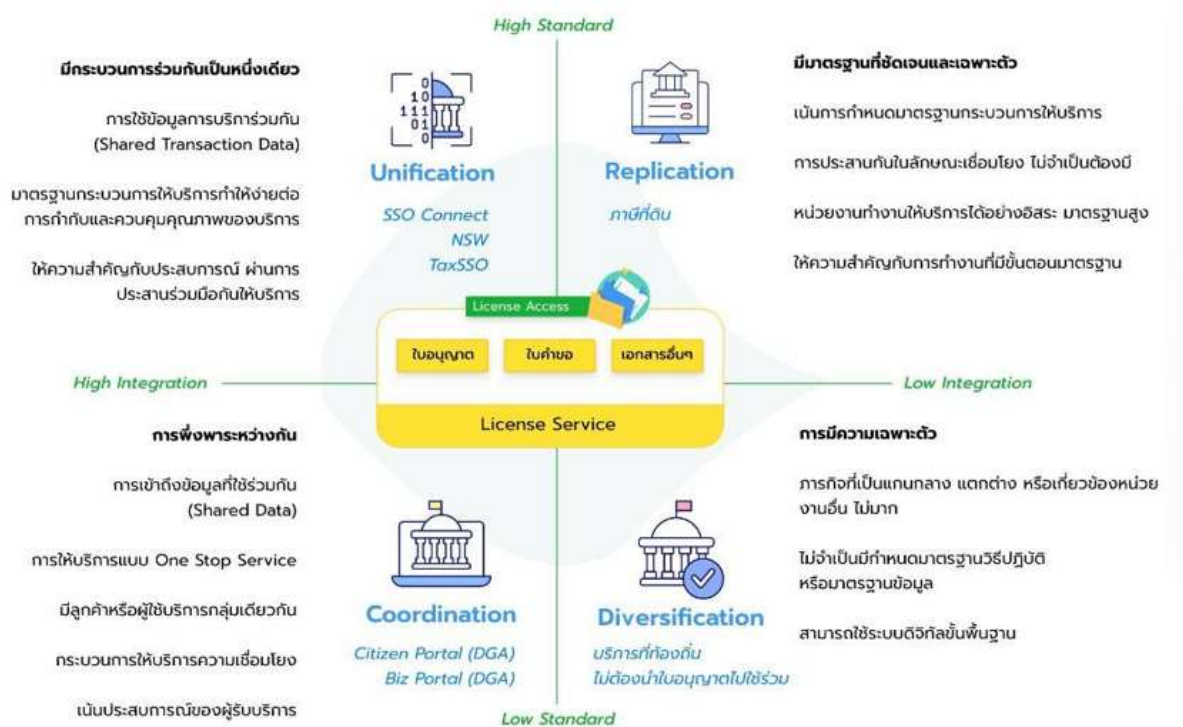
- (1) การมีกระบวนการร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว : Unification (High integration, High standardization)
- (2) การพึ่งพาระหว่างกัน : Coordination (High integration, Low standardization)
- (3) การมีความเฉพาะตัว : Diversification (Low integration, Low standardization)
- (4) การมีมาตรฐานที่ชัดเจนและเฉพาะตัว : Replication (Low integration, High standardization)

ปัจจัยสำคัญในการเลือกว่าควรใช้แนวทางในการให้บริการ (Operation Model) แบบไหน ให้พิจารณาจาก

(1) การให้บริการนั้น จำเป็นต้องอาศัยการประสานข้อมูลหรือการทำงานข้ามหน่วยงานหรือไม่ รวมทั้งต้องใช้ข้อมูลประเภทไหน คุณภาพข้อมูลเป็นอย่างไร ความถูกต้อง ความพร้อมใช้ ความเป็นปัจจุบันของข้อมูล หากจำเป็นองอาศัยการประสานข้อมูลหรือการทำงานข้ามหน่วยงานมาก จะเป็น High Integration และหากจำเป็นองอาศัยการประสานข้อมูลหรือการทำงานข้ามหน่วยงานน้อย จะเป็น Low Integration

(2) มาตรฐานวิธีการให้บริการจำเป็นสำหรับหน่วยงานหรือไม่ หน่วยงานเจ้าของบริการหรือข้อมูลที่จำเป็นนั้นจะได้ประโยชน์มากหรือน้อยเพียงใด หากใช้วิธีการให้บริการที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน หากได้ประโยชน์มาก จะเป็น High Standardization และหากได้ประโยชน์น้อย จะเป็น Low Standardization

รูปที่ 2.3.1-2 โมเดลการให้บริการ

2.3.1.1 Unification

แนวทางในการให้บริการแบบนี้ให้ความสำคัญกับทั้งการประสานเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน (High Integration) และการกำหนดมาตรฐานกระบวนการให้บริการ (High Standardization) ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ (Customer Experiences) ผ่านการประสานร่วมมือกันให้บริการ ให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลการให้บริการร่วมกัน (Shared Transaction Data) และให้ความสำคัญกับมาตรฐานกระบวนการให้บริการทำให้ง่ายต่อการทำกับและควบคุมคุณภาพของบริการ โดยส่วนใหญ่จะมีคุณลักษณะของรูปแบบการให้บริการ ดังนี้

- มีผู้ใช้บริการทั่วไป หลากหลาย
- มีการบูรณาการกระบวนการทางธุรกิจในระดับ Global Integration โดยมีระบบบูรณาการระดับองค์กร (Enterprise Systems)
- มีหน่วยธุรกิจที่รูปแบบการให้บริการเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน
- มีการบริหารจัดการจากส่วนกลางโดยอาศัยฟังก์ชันงาน กระบวนการและ การจัดการของหน่วยธุรกิจ

- มีผู้รับผิดชอบออกแบบกระบวนการงานทางธุรกิจที่เป็นมาตรฐานกลาง
- มีระบบฐานข้อมูลกลางที่ถูกควบคุมอย่างเข้มงวด
- มีระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ถูกกำหนดโดยส่วนกลาง

2.3.1.2 Coordination

แนวทางในการให้บริการแบบนี้ จำเป็นต้องพึ่งพาการใช้ข้อมูลร่วมกันอย่างใกล้ชิด จำเป็นต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ใช้ร่วมกัน (Shared Data) หน่วยงานมักมีลูกค้าหรือผู้ใช้บริการกลุ่มเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการให้บริการแบบบูรณาการหรือแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จหรือ One Stop Service กระบวนการให้บริการมีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกัน ให้ความสำคัญกับการสื่อสารภายในองค์กร ไม่เน้นลดต้นทุนการให้บริการ แต่เน้นประสบการณ์ของผู้รับบริการ (Customer Experiences)

ไม่จำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรฐานมากนัก กล่าวคือ High Integration - Low Standardization โดยส่วนใหญ่จะมีคุณลักษณะของรูปแบบการให้บริการ ดังนี้

- มีผู้ใช้บริการในกลุ่มเดียวกัน
- มีผลกระทบต่อการทำธุรกรรมของแต่ละหน่วยธุรกิจ
- มีการให้บริการที่จำเพาะและไม่ซ้ำแบบกัน (Unique)
- มีอิสระในการบริหารธุรกิจในแต่ละหน่วยธุรกิจ (Autonomous)
- หน่วยธุรกิจเป็นผู้กำหนด/ควบคุมกระบวนการงานทางธุรกิจ
- มีการใช้ข้อมูลของผู้ใช้บริการร่วมกัน
- มีการพิจารณาและลงมติร่วมกันของทุกหน่วยธุรกิจเพื่อกำหนดมาตรฐานการบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล
- หน่วยธุรกิจแต่ละหน่วยเป็นผู้ตัดสินใจในการพัฒนาระบบงาน (Application) เอง

2.3.1.3 Diversification

แนวทางในการให้บริการแบบนี้ พึ่งพาบริการของส่วนกลางไม่มากนัก มีพันธกิจที่ค่อนข้างจำเพาะ มีภารกิจที่เป็นแกนกลางแตกต่างจากหน่วยงานอื่น มีความเกี่ยวข้องหรือพึ่งพาหน่วยงานอื่นไม่มากนัก ไม่มีความจำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรฐานวิธีปฏิบัติหรือมาตรฐานข้อมูลมากนัก สามารถใช้ระบบดิจิทัลขั้นพื้นฐานโดยไม่ต้องพัฒนาระบบเฉพาะเพื่อรองรับการให้บริการ กล่าวคือ Low Integration - Low Standardization โดยส่วนใหญ่จะมีคุณลักษณะของรูปแบบการให้บริการ ดังนี้

- มีผู้ใช้บริการที่ต่างกัน หรือเหมือนกันน้อยมาก
- มีธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกัน
- มีการให้บริการที่จำเพาะ และไม่ซ้ำแบบกัน (Unique)
- มีอิสระในการบริหารธุรกิจในแต่ละหน่วยธุรกิจ (Autonomous)
- หน่วยธุรกิจเป็นผู้กำหนด/ควบคุมกระบวนการงานทางธุรกิจ
- มีมาตรฐานด้านข้อมูลที่แตกต่างกันของแต่ละหน่วยธุรกิจ
- ระบบสารสนเทศส่วนใหญ่จะถูกกำหนดโดยแต่ละหน่วยธุรกิจ

2.3.1.4 Replication

แนวทางในการให้บริการแบบนี้ เน้นการกำหนดมาตรฐานกระบวนการให้บริการ แต่ไม่จำเป็นต้องมีการประสานกันในลักษณะเชื่อมโยงมากนัก หน่วยงานทำงานให้บริการได้อย่างอิสระแต่มีมาตรฐานสูง ให้ความสำคัญกับการทำงานที่มีขั้นตอนมาตรฐาน ทำให้ไม่ว่าให้ใครทำ จะได้ผลลัพธ์เหมือนกัน กล่าวคือ Low Integration - High Standardization โดยส่วนใหญ่จะมีคุณลักษณะของรูปแบบการให้บริการ ดังนี้

- มีผู้ใช้บริการที่ต่างกัน หรือเหมือนกันน้อยมาก
- มีธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกัน แต่มีการรวบรวมข้อมูล (Aggregation) ในระดับการบริหาร
- มีการให้บริการที่เหมือนกันในทุกหน่วยธุรกิจ หรือสาขา
- ระดับหัวหน้าหน่วยธุรกิจ หรือสาขา มีอิสระในการจัดการโดยจำกัดอำนาจและดุลพินิจ ตามกระบวนการงานทางธุรกิจที่ถูกกำหนดไว้
- มีการควบคุมกระบวนการงานทางธุรกิจจากส่วนกลาง

- มีการกำหนดมาตรฐานข้อมูลโดยข้อมูลของแต่ละหน่วยธุรกิจ หรือสาขา จะถูกรวบรวมมาอย่างส่วนกลาง
- มีการจัดการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลจากส่วนกลาง

2.3.2 แนวทางการพัฒนา Central Platform เพื่อรองรับบริการแบบ Multiple Portal

การพัฒนา Central Platform เพื่อรองรับบริการแบบ Multiple Portal เป็นแนวทางที่เน้นการประสานเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน มีการกำหนดมาตรฐานกระบวนการให้บริการ โดยให้ความสำคัญกับการออกแบบประสบการณ์ของผู้ประกอบการหรือประชาชนให้ได้รับความสะดวกมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐต้องมีการประสานร่วมมือกันเพื่อให้บริการและให้ความสำคัญกับก ร ใ ช้ ขั อ มู ล การให้บริการร่วมกัน นอกจากนั้นการกำหนดมาตรฐานกระบวนการให้บริการที่สามารถกำกับและควบคุมคุณภาพของบริการได้อีกด้วย โดยมีสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาดังนี้

(1) Law Portal ระบบกลางทางกฎหมาย

เป็นระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำร่างกฎหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่มีผลใช้บังคับก่อนอยู่แล้ว โดยให้ประชาชน องค์กร และหน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการร่างกฎหมายด้วยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายที่ตนเป็นผู้เกี่ยวข้อง

(2) Citizen Portal พอร์ทัลกลางเพื่อประชาชน

เป็นระบบกลางของประเทศที่รวบรวมงานบริการภาครัฐ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการติดต่อขอรับบริการผ่านช่องทางออนไลน์ รวมถึงสนับสนุนการเชื่อมโยงบริการของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เกิดบริการสาธารณะแบบเบ็ดเสร็จ อีกทั้งเป็นช่องทางสำคัญที่จะทำให้ประชาชนได้รับรู้บริการภาครัฐมีอะไรบ้าง และสิทธิที่ควรจะได้รับ รวมถึงหน่วยงานภาครัฐสามารถพัฒนาบริการของหน่วยงานตนเข้าสู่ระบบ Citizen Portal ได้โดยง่าย

(3) Biz Portal ศูนย์กลางบริการภาครัฐ เพื่อภาคธุรกิจ

เป็นระบบที่ทำให้ผู้ประกอบการสามารถยื่นขอรับบริการจากหน่วยงานภาครัฐ ได้แบบเบ็ดเสร็จครบวงจร ผ่านช่องทางออนไลน์ ผู้ประกอบการสามารถเข้ามาในระบบนี้ระบบเดียวแล้วได้รับบริการที่หลากหลายจากหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐ สามารถได้รับบริการตั้งแต่ต้นจนจบผ่านช่องทางดิจิทัล เช่น การยื่นคำขอ การชำระค่าธรรมเนียม การได้รับใบอนุญาตฯ

(4) Digital ID ระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล

เป็นเทคโนโลยีเพื่อการยืนยันตัวตนบุคคลแบบดิจิทัลผ่านระบบออนไลน์ที่มีความสะดวกและปลอดภัยในการยืนยันตัวตนเพื่อรับบริการต่าง ๆ จากภาครัฐและเอกชน เช่น ธนาคาร ธุรกิจ ประกันภัย และการลงทุน โดยผู้ใช้บริการไม่ต้องเดินทางไปแสดงตัวตน ณ สถานที่ทำการนั้น ๆ ลดขั้นตอนการกรอกข้อมูลและลดงานเอกสารซ้ำซ้อน

(5) Electronic Document การออกเอกสารหลักฐานของทางราชการผ่านระบบดิจิทัล

เป็นระบบการออกเอกสารหลักฐานของราชการผ่านระบบดิจิทัลบนแพลตฟอร์มของสพร. โดยมีการพัฒนากระบวนการของระบบเอกสาร ในการสร้างเอกสาร ลงนามเอกสาร ด้วยการใช้ลายเซ็นที่เป็นของบุคคลและนิติบุคคล โดยระบบทั้งหมดได้รับรองมาตรฐานตามกฎหมายแล้ว

ส ะ ด ว ก ต ่อ

การนำไปใช้งาน อีกทั้งยังมีความปลอดภัยจากการสำเนาไฟล์เอกสารอีกด้วย

(6) Government Data Exchange ระบบศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลางภาครัฐ

ระบบศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลางภาครัฐ เป็นระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐเป็นฐานรากสำคัญในการพัฒนาระบบราชการ 4.0 และเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ แผนชาติ นโยบายต่าง ๆ ของประเทศ ในพระราชบัญญัติ การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 จึงได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันและให้สำนักงานฯ ดำเนินการพัฒนาศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลาง เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลดิจิทัลและทะเบียนดิจิทัลระหว่างหน่วยงานของรัฐ

แ ล ะ ส นั บ ส ุ น ุ น ภา ค รั ฐ ไ น

การให้บริการประชาชนผ่านระบบดิจิทัล

(7) Info ศูนย์รวมข้อมูลเพื่อติดต่อราชการ

ระบบบริการใหม่ที่ตอบโจทย์ประชาชนมากขึ้น ลดขั้นตอนในการติดต่อราชการ ช่วยเพิ่มวิธีการค้นหาข้อมูล รวมถึงเจ้าหน้าที่ภาครัฐสามารถจัดการบริหารข้อมูลได้ง่ายขึ้นเบ็ดเสร็จภายในระบบเดียว เพื่อให้ประชาชนจะได้รับบริการสะดวก รวดเร็ว พร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้ให้บริการ เพื่อนำไปปรับปรุงโครงการยกระดับบริการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.3.3 แนวทางการใช้งบประมาณรายจ่ายแบบบูรณาการในการพัฒนาระบบอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจแบบครบวงจร (Biz Portal)

การศึกษาพบว่า รัฐ โดย สพร. และ กพร. ได้พัฒนากฎหมาย ระเบียบ และประกาศ มาตรฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บริการ และข้อมูลของภาครัฐสามารถเชื่อมโยง รวมถึงเตรียมความพร้อมในการเชื่อมโยงบริการต่าง ๆ ของภาครัฐให้เป็นระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ที่ตอบสนองความต้องการของภาครัฐและประชาชนที่ต้องการบริการแบบ Once Only ลดความซ้ำซ้อนของการยื่นแบบ บ ฟอร์ม และ ก ร อ ก ขั อ มู ล ทำให้บริการสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันแม้มีหลายหน่วยงานสามารถให้บริการแบบอิเล็กทรอนิกส์และแต่ยังคงเป็นบริการเดี่ยวที่แยกออกจากกัน แม้ สพร. จะได้กำหนดแพลตฟอร์ม ส ำ ก ร อ ก ขั อ มู ล 4 แพลตฟอร์ม ได้แก่ ศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลางภาครัฐ (GDX) ศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐ (data.go.th) ศูนย์กลางบริการภาครัฐเพื่อภาคธุรกิจ (Biz Portal) ศูนย์กลางบริการประชาชนในการติดต่อราชการแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร (Citizen Portal) และในปี 2566-2570 รัฐยังมีแผนจะพัฒนาระบบกลางด้านกฎหมาย (Law Portal) Portal บริการเพื่อชาวต่างประเทศ และหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่แต่ละหน่วยงานจะเร่งรัดพัฒนาระบบบริการดิจิทัลอื่นของหน่วยงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เป็นไปตามกฎหมาย ความต้องการของประชาชน และแนวโน้มการบริการในอนาคต ซึ่งหากไม่มีการจัดระบบระเบียบและกำกับดูแลอย่างจริงจังจะเกิดการพัฒนาแบบไร้ทิศทางทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณและขาดการบูรณาการ

เพื่อให้การบริการต่าง ๆ เชื่อมโยงกัน ลดความซ้ำซ้อนของระบบงาน หน่วยงานของรัฐสามารถแบ่งปัน และ/หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีกลไกที่จะบริหารจัดการให้ทุกบริการพัฒนาขึ้นในเวลาที่เหมาะสมมีมาตรฐานและสามารถเชื่อมโยงกันอย่างมีประสิทธิภาพ กลุ่มที่ปรึกษาฯ ได้เสนอแนวคิดระบบปฏิบัติการที่เป็นแบบ Central Platform-Multiple Portal ซึ่ง สพร. เป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่พัฒนา Central Platform ตลอดจนกำกับดูแลและติดตามทุกระบบบริการบริการที่จำเป็นต้องเชื่อมต่อให้มีมาตรฐานและความสามารถของระบบอย่างเหมาะสมเพื่อให้ทุกระบบให้บริการได้ตามเป้าประสงค์ ด้วยเหตุผลความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น กลุ่มที่ปรึกษาฯ จึงขอเสนอกลไกกำกับดูแลเพื่อบูรณาการแผนงาน มาตรฐาน และเทคนิคสำคัญที่เกี่ยวข้อง ด้วยกลไกงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ

2.3.3.1 หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ

ตามพระราชบัญญัติวิธีขึ้นประมาณ พ.ศ. 2561 มาตรา 16 มาตรา 31 และมาตรา 32 มีสาระสำคัญกล่าวคือ งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ ได้แก่ งบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับแผนงานบูรณาการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ มีหน่วยรับงบประมาณตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไปร่วมกันรับผิดชอบดำเนินการ โดยในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการให้มีจัดทำแผนงานบูรณาการซึ่งประกอบด้วย เป้าหมายร่วม วัตถุประสงค์ งบประมาณรายจ่ายที่ต้องใช้ในการดำเนินการระยะเวลาการดำเนินการที่ชัดเจน สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้ รวมทั้งภารกิจของหน่วยรับงบประมาณที่เป็นเจ้าภาพหลักและหน่วยรับงบประมาณที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว ประหยัดและลดความซ้ำซ้อน จึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ ดังนี้

(1) หลักเกณฑ์การกำหนดแผนงานบูรณาการเพื่อให้การจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 และให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม จึงได้จัดทำหลักเกณฑ์การกำหนดแผนงานบูรณาการ ดังนี้

- เป็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศไทยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) แผนการปฏิรูปประเทศไทย เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน กรอบแนวคิดการพัฒนาระบบประเทศไทย 4.0 แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาลในประเด็น/เรื่อง (Agenda) หรือการพัฒนาในระดับพื้นที่ (Area) ที่รัฐบาลต้องการขับเคลื่อนให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม มีความเร่งด่วนมีกรอบระยะเวลาที่ชัดเจน และมีความสำคัญในระดับวาระแห่งชาติ (National Agenda)
- เป็นการดำเนินการรองรับนโยบาย/เรื่องที่รัฐบาลจำเป็นต้องมีการวางแผนและบริหารจัดการในภาพรวมของทั้งประเทศร่วมกัน ซึ่งรัฐบาลให้ความสำคัญระดับสูง โดยอาศัยโครงสร้างของแผนงานบูรณาการเพื่อเชื่อมโยงการทำงานอย่างเป็นระบบ
- มีหน่วยรับงบประมาณตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไป ซึ่งไม่อยู่ในกระทรวงเดียวกัน ร่วมกันรับผิดชอบดำเนินการ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการในแต่ละเป้าหมายของแผนงานบูรณาการ

(2) วิธีการจัดทำแผนงานบูรณาการเพื่อให้การจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 มีการดำเนินการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงกำหนดวิธีการจัดทำแผนงานบูรณาการ ดังนี้

- การจัดทำแผนงานบูรณาการ ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ เป้าหมายร่วม วัตถุประสงค์งบประมาณรายจ่ายที่ต้องใช้ในการดำเนินการ ระยะเวลาการดำเนินการที่ชัดเจน สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้รวมทั้งภารกิจของหน่วยรับงบประมาณที่เป็นเจ้าภาพหลักและหน่วยรับงบประมาณที่เกี่ยวข้อง
- การกำหนดระยะเวลาดำเนินการของแผนบูรณาการ ต้องมีระยะเวลาในการดำเนินการที่ชัดเจนระหว่าง 3-5 ปี หรือตามกรอบระยะเวลาที่รัฐบาลต้องการดำเนินการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และในกรณีที่เป็นประเด็นตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนการปฏิรูปประเทศ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน กรอบแนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ประเทศไทย 4.0 แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ควรกำหนดระยะเวลาดำเนินงานของแผนงานบูรณาการให้สอดคล้องกับระยะเวลาของแผนงานข้างต้น
- ควรมีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัด ดังนี้
 - 1) ควรกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในภาพรวมของแผนงานบูรณาการให้สอดคล้องกับระยะเวลาดำเนินงานของแผนงาน รวมทั้งแสดงเป้าหมายและตัวชี้วัดรายปีให้ชัดเจน
 - 2) ภายใต้เป้าหมายแผนงานบูรณาการ ในแต่ละเป้าหมายต้องมีหน่วยรับงบประมาณตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไป ซึ่งไม่อยู่ในกระทรวงเดียวกัน ร่วมกันรับผิดชอบดำเนินการ และต้องมีการกำหนดหน่วยรับงบประมาณที่เป็นเจ้าภาพของแต่ละเป้าหมาย รวมทั้งจัดทำแนวทางการดำเนินการของแต่ละเป้าหมายให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันในลักษณะห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

3) การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนงานบูรณาการ ต้องมีการกำหนดตัวชี้วัดในลักษณะของตัวชี้วัดร่วมระหว่างกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกัน (Joint KPIs) และในกรณีที่ตัวชี้วัดมีการอ้างอิงกับตัวชี้วัดตามมาตรฐานสากลจะต้องกำหนดการดำเนินงานและตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดสากลดังกล่าว

- งบประมาณรายจ่ายที่ต้องใช้ในการเนินโครงการ/กิจกรรมของแผนงานบูรณาการต้องเป็นงบประมาณที่นำส่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของแผนบูรณาการ โดยไม่นำค่าใช้จ่ายที่มีลักษณะเป็นงานประจำและ/หรือภารกิจพื้นฐานของหน่วยงานมากำหนดไว้ และต้องแสดงให้เห็นครอบคลุมทุกแหล่งเงิน หน่วยงานเจ้าภาพหลักของแผนงานบูรณาการจะต้องร่วมกับเจ้าภาพในแต่ละเป้าหมายจัดทำรายงานผลการดำเนินงานและผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแต่ละปี เพื่อประกอบการทบทวนและวางแผนจัดทำงบประมาณในปีต่อไป และจัดทำรายงานเมื่อสิ้นระยะเวลาของแผนงานบูรณาการนั้น

2.3.3.2 แผนงานบูรณาการ

จากการศึกษาแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล พบว่าเป็นแผนงานที่มีคุณลักษณะของแผนบูรณาการครบตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการกำหนด กลางคือ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) ประเด็น 20 ด้านการบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐภายใต้เป้าหมายภา
ก
า
ค
ร
ฐ
มี
การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพด้วยการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ตัวชี้วัด อันดับดัชนี
รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เป็น 30 อันดับแรกใน พ.ศ. 2580 และแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัล
เพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกาศราชกิจจานุเบกษา วันที่ 2 เมษายน 2562 กระทรวงดิจิทัล
เพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่รัฐบาลดิจิทัลพร้อมทั้งกำหนด
ตัวชี้วัด เป้าหมายและแผนงาน เป็น 4 ระยะ โดยกำหนดให้แผนงานระยะที่ 2 : การทำงานระหว่าง
ภาครัฐจะเชื่อมโยงและบูรณาการเหมือนเป็นองค์กรเดียวกัน ดังแสดงในรูปที่ 2.3-3

รูปที่ 2.3.3-1 ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

2.3.3.3 โครงสร้างองค์กรเพื่อกลไกการขับเคลื่อน

สาระสำคัญของข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการแผนงานโครงการของหน่วยงานเพื่อนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานและการให้บริการของภาครัฐไว้
ความสอดคล้องและเชื่อมโยงข้อมูลกัน อย่างมั่นคงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ ตามพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 มาตรา 5 มาตรา 6 และมาตรา 7 กล่าวคือ ให้มีแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลเพื่อกำหนดกรอบและทิศทางการบริหารงานภาครัฐและการจัดทำบริการสาธารณะในรูปแบบเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถบูรณาการข้อมูลดิจิทัลระหว่างกัน และเมื่อประกาศใช้แผนพัฒนาดิจิทัลแล้วให้หน่วยงานรัฐดำเนินการตามแผนฯ ดังกล่าว โดยมีคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รัฐมนตรีหรือหัวหน้า
และผู้ที่ทรงคุณวุฒิ เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลเป็นกรรมการและเลขานุการ ทำหน้าที่ เสนอแนะและจัดทำแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลต่อคณะรัฐมนตรี กำหนดมาตรฐานหลักเกณฑ์และออกระเบียบที่เกี่ยวข้อง กำกับและติดตามให้หน่วยงานรัฐดำเนินการตามแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล

เมื่อพิจารณาตามปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวข้างต้น กลุ่มที่ปรึกษาฯ มีความเห็นว่ามีความเหมาะสมและจำเป็นอย่างยิ่งในการเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ (ร่าง) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566-2570 เป็นแผนบูรณาการเพื่อกำหนดกรอบและทิศทางการบริหารงานภาครัฐและการจัดทำบริการสาธารณะในรูปแบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถบูรณาการข้อมูลดิจิทัลระหว่างกันอย่างมั่นคงปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมี สพร. ในฐานะเลขานุการของคณะกรรมการรัฐบาลดิจิทัลเป็นหน่วยงานเจ้าภาพหลักของแผนงานบูรณาการและเป็นเจ้าภาพจัดทำงบประมาณแบบบูรณาการ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถยื่นคำขอของงบประมาณร่วมกันระหว่างหน่วยงานในการพัฒนาการให้บริการแบบอิเล็กทรอนิกส์ในทุกแพลตฟอร์ม ส่วนหน่วยงานรับงบประมาณ เมื่อได้รับงบประมาณแล้วดำเนินการตามแผนงานที่ได้เสนอไว้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเชื่อมโยงบริการและข้อมูลบนแพลตฟอร์มที่คณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลกำหนด โดยเริ่มต้นโครงการนำร่องจากระบบศูนย์กลางบริการภาครัฐเพื่อภาคธุรกิจ (Biz Portal) เพื่อใช้ในการพัฒนาที่เป็นต้นแบบต่อไป

